

ca să-î turmente, întrebuintară totu felul de supliciî : mai în tóte locurile nu se vedea de câtă piețe de omoruri unde chreștiniî își dedeu sufletele; nu se audea de câtușgomotul bățăilor care-î sfișiau, și râgetul leilor care-î mâncau; cu unu cuvântu, totul conspira spre a-î estermina.

Î. Cari erau inimiciî Evangheliei ?

R. Toți cari erau mai mari în lume : adică, învățații, înțelepții, regiî și monarhiî; unii scriau, alții condamnau, și alții ucidéu; și cu tóte acestea, Evangelia fu vîngétóre și se stabili pretutindenî.

Î. Câtu timpu a dăinitu aceste crude persecuțiuni ?

R. Aprópe de trei sute de ani, în care periră mai multu de ęce milióne de chreștiniî ca să assigure și să apere adevérul chreștinismului.

Î. Ce suntemu datorî să conchidemu, în favórea Chreștinismului, din acéstă mulțime de martirî ?

R. Că acéstă religiune este fórté divină, căci dă la atátea persóne, de tótă etatea, de totu seculu și de tótă starea, puterea de a muri pentru dinsa.

Î. Ce însemnézá ęicerea martirú ?

R. Mărturiă : pentru că primii chreștiniî muréu ca să dea mărturiă despre adevérul faptelorú și alú doctrinei evangelice.

LECTIUNEA XIX

Despre bine-facerile religiunei chreștine

Î. Cari suntú principalele facerî de bine ale Chreștinismului ?